

Maleït alcohol

Ds, 7/11/2009 per Antoni Nello

[En un seminari de Veneçuela](#)

Un dels problemes endèmics de país és l'alcohol. No és l'únic, certament, però possiblement sigui dels que més em dolgui. L'obsessió amb la que es consumeix alcohol com a via d'escapament d'una realitat quotidiana sovint molt dura em neguiteja. Les "licorerías" esdevenen espais penosos: enreixades per garantir la seguretat, serveixen entre els barrots de ferro l'alcohol que es consumeix al davant mateix, al carrer, amb les ampolles al damunt dels cotxes que posen música a tot volum. La visió recurrent d'homes borratxos que van entrebancant-se pel carrer és llastimosa. La cervesa fresca, litres i litres de cervesa, és la beguda nacional.

✘ Quan hi ha eleccions es declara la llei seca. Les eleccions sempre tenen lloc en diumenge i la prohibició de vendre alcohol comença el divendres al vespre, fins a la mitjanit del diumenge. També es prohibeix, de vegades, per setmana santa, del dimecres al diumenge, per combatre el crim i lluitar contra els accidents de circulació. Inútil, sé perfectament on es ven alcohol durant aquests dies, no al centre de la ciutat però sí als barris més marginals, allà on l'abús de l'alcohol es combina amb un munt de problemàtiques, per compondre un cocktail explosiu. I d'altra banda, i com sempre, les prohibicions generen les giravoltes: l'acaparament d'alcohol el dia abans, les hores abans de la prohibició de la venda, és un veritable espectacle.

Sovint hi penso: quina diferència hi ha entre les boixes nits de cap de setmana dels nostres joves a les zones d'oci i el consum d'alcohol entre aquesta gent? No dispo de dades, ni d'allà ni d'aquí, si és que aquí hi ha dades sobre aquest fenomen. No sé respondre, només sé que aquí sento una llàstima fonda, llàstima perquè la vida, ja complicada en ella mateixa, es complica encara més sota els efectes de l'alcohol, sota l'addicció a l'alcohol, sota el recurs a l'alcohol per castrar les possibilitats d'una vida més sana, més noble, millor. I sé, i constato, que l'abús de l'alcohol provoca conductes descontrolades i totalment reprovables que es situen al llindar de la inhumanitat.

Al seminari l'alcohol està prohibit. Una de les poques prohibicions fermes. No hi estic del tot d'acord, però és obvi que no m'hi puc oposar: no soc formador i haig d'estar en consonància amb les directrius de la casa. Això no m'estalvia constatar el desig d'alcohol com a expectativa lúdica per a molts dels nostres nois. Ni m'estalvia ficar-me en embolics educatius sobre la importància d'aprendre a ser senyors del propi consum d'alcohol, sense ser-ne esclaus, com a fita pedagògica que va molt més enllà de la simple prohibició.

Una anècdota: dilluns varen començar els exercicis espirituals. Els teòlegs a una casa d'exercicis, Villa Loreto. Els filòsofs es queden al seminari, el recurs no donen per a més. La governació de l'Estat Bolívar posa al nostre servei un autocar per traslladar els teòlegs, anada i tornada. A les vuit del matí de dilluns arriba l'autocar, amb dos xofers, només que tots dos borratxos, amb les festa del diumenge al vespre encara per acabar. Canvi de plans: recerca urgent d'un altre autocar que caldrà pagar i protesta formal a la governació a través de qui ens aconsegueix l'ajut. I què hi farem.

De vegades penso que un poble anestesià és un poble d'esclaus. "Pa i circ", deien

els antics romans. Ja sigui amb l'anestèsia de l'alcohol o amb qualsevol de les que consumim a casa nostra.